

Nr 267

Av herr **Königson**, om förbud mot hastighetstävlingar med motorfordon på allmän väg.

Det råder allmän enighet om att allt bör göras som göras kan för att öka tryggheten på våra vägar och lika ense är vi om att vårdslösa omkörningar och för hög fart är avgörande orsaker vid många trafikolyckor. Det är därför angeläget att man på allt sätt försöker dämpa ner hetsen på vägarna.

En pådrivande faktor till ökad hets och därmed till ökade olycksfallsrisker är enligt min mening hastighetstävlingar med motorfordon och i all synnerhet sådana på allmän väg. Jag tänker då mindre på vad som kan inträffa vid själva tävlingarna och mer på de för andra trafikanter farliga följdverkningsarna.

Tävlingsförarna utgör vid sina träningskörningar trots sin körskicklighet, det visar erfarenheten, en fara för andra trafikanter, men ännu värre är det, att så många förare, som inte besitter samma körskicklighet, smittas av tävlingsivern. Våra landsvägars allmänna beskaffenhet och den ökade trafiken gör varje form av hastighetsåkning eller träning för hastighetstävlingar på allmän väg till en allvarlig fara för andra trafikanter.

Vi har i ökad utsträckning lyckats göra klart, att alkohol och bilkörning inte går ihop, men nästan lika angeläget borde det vara att söka göra klart för varje bilförare, att landsvägen inte är någon tävlingsbana för hastighetsåkning. Detta är å andra sidan enligt min mening inte möjligt, utan att man radikalt förbjuder alla hastighetstävlingar med motorfordon på allmän väg.

Den farteggande effekt, som hastighetstävlingar har på många åskådare, har vem som helst, som mött dessa åskådare, då de med sina bilar eller motorcyklar varit på hemväg från tävlingarna, kunnat konstatera. Den som en gång, utan att tänka på denna sak, gett sig ut i trafiken, så att han mött strömmen från någon av de stora hastighetstävlingarna, gör säkert inte om det en gång till, om det inte är alldeles nödvändigt.

Ett förbud mot hastighetstävlingar på allmän väg är inte något universalmedel, när det gäller att dämpa hetsen på vägarna, men det är en hjälp i arbetet att göra klart att landsvägen inte är någon tävlingsbana för hastighetsåkning och därmed också en hjälp i trafiksäkerhetsarbetet.

Jag hemställer därför,

att riksdagen måtte besluta införa förbud mot hastighetstävlingar med motorfordon på allmän väg samt att vederbörande utskott utarbetar erforderlig lagtext.

Stockholm den 26 januari 1960

Ture Königson